

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17P/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612208019
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6612208019.1

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa S. G.Q., nar. XX.XX.XXXX, v súčasnosti umiestnené v Reedukačné centrum N.Ý. E., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X., oddelením sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, dieťaťa rodičov matky S. G., nar. XX.XX.XXXX, t.č. ÚVTOS X. a otca V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., E., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou D. K., pracovníčkou Okresného súdu vo L. v konaní o nariadenie ústavnej starostlivosti takto

rozhodol:

Súd n a r i a d ť u j e ústavnú starostlivosť nad maloletou S. G., nar. XX.XX.XXXX v Reedukačnom centre N. E..

Otec V. G., nar. XX.XX.XXXX a matka S. G., nar. XX.XX.XXXX sú p o v i n n í prispievať na výživu maloletej S. G. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Takto určené výživné sú p o v i n n í zasielať vždy do 15-teho dňa toho, ktorého mesiaca vopred, na adresu Reedukačného centra N. E..

o d ô v o d n e n i e :

Na základe žiadosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. zo dňa 28.02.2012 bolo uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 21PPOm/3/2012-5 dňa 28.02.2012 nariadené predbežné opatrenie a maloleté dieťa bolo umiestnené do Reedukačného centra N. E..

Uznesením č.k. 17P/75/2012-9 zo dňa 30.05.2012 súd začal konanie vo veci.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21PPOm/3/212 súd zistil, že ÚPSVaR v X. žiadal o okamžité umiestnenie maloletej S. G. do dočasnej starostlivosti Reedukačného centra N. E.. Maloletú evidujú v evidencii s poruchami správania z dôvodu, že od mája 2010, až do súčasnosti sústavne zanedbáva povinnú školskú dochádzku a dopúšťa sa protiprávneho konania. Prvýkrát bol evidovaný prípad trestnej činnosti maloletej v roku 2009 v Supermarkete Supercent X.. Počas rokov 2010, 2011, 2012 sa maloletá naďalej dopúšťala protiprávných deliktov rôznej spoločenskej nebezpečnosti - priestupky prečinov krádeže a inej trestnej činnosti na území Slovenskej republiky. Bola aj obvinená z prečinov krádeže. Dňa 03.01.2012 bola zadržaná policajným orgánom OR PZ v Nových Zámkoch ako podozrivá a ÚPSVaR Lučenec prevezená do domáceho prostredia. Následne dňa 23.01.2012 bolo im doručené uznesenie Obvodného oddelenia PZ v X.Č. o začatí trestného stíhania vo veci prečinu krádeže za skutok, ktorý bol spáchaný dňa 12.01.2012. Rozhodnutím ÚPSVaR X. zo dňa 07.02.2012, právoplatným dňa 17.02.2012 bolo maloletej uložené výchovné opatrenie vo forme povinnosti zúčastniť sa výchovného programu v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v X.. Dňa

28.02.2012 maloletá opätovne bola zadržaná ako podozrivá zo spáchania trestnej činnosti. Z dôvodu, že je reálna obava, že maloletá sa bude aj naďalej dopúšťať trestnej činnosti a k náprave správania a životného smerovania maloletej nedošlo, do úvahy prichádza okamžité umiestnenie do Reedukačného centra N. E..

Kolízny opatrovník trval na nariadení ústavnej výchovy, nakoľko dôvody, pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie sa nezmenili. Zároveň žiadal zaviazat' rodičov na platenie výživného v minimálnom rozsahu, nakoľko sú nezamestnaní.

Súd pojednával v neprítomnosti matky a opatrovníčky otca podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť, alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa ods. 2, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená, alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave, alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie, alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery, alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa ods. 3, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods.2 a 3, alebo podľa § 56 sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa ods. 4, súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa ods. 5, súd v rozhodnutí, v ktorom nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti, súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa ods. 6, z dôležitých dôvodov môže súd predĺžiť ústavnú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti.

Podľa § 55 ods.1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Podľa ods. 2, ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Podľa ods. 3, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo do pestúnskej starostlivosti, alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods.5, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, ktoré súd aplikoval na zistený skutkový stav rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom preto, že jeho výchova je vážne narušená, rodičia v súčasnosti nedokážu a nevedia zabezpečiť osobnú starostlivosť.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení súd určil rodičom výživné na maloleté dieťa z dôvodu, že ich vyživovacia povinnosť k dieťaťu naďalej trvá. Platná zákonná úprava oproti predošlej, kladie oveľa väčší dôraz na povinnosť každého rodiča upraviť si svoje osobné pomery tak, aby v prvom rade bol schopný plniť si riadne a včas vyživovaciu povinnosť voči svojim nezaopatreným potomkom a to v minimálnom rozsahu zodpovedajúcom 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu, ktorým je zák.č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších predpisov. V súčasnosti je minimálna suma výživného, ktorou je rodič povinný prispievať na výživu nezaopatreného dieťaťa, t.j. aj maloletého suma 26,- eur mesačne. V tejto sume súd určil platiť rodičom výživné na maloleté dieťa počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, ktoré budú zasielať do Reedukačného centra Spišský Hrhov.

O splatnosti výživného súd rozhodol podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods.3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten , kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo,, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletého detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.